

Ο ΝΟΥΜΑΣ

ΒΓΑΙΝΕΙ ΚΑΘΕ ΣΑΒΑΤΟ

Ίδωχτήτης: Δ. Π. ΤΑΓΚΟΠΟΥΛΟΣ

ΓΡΑΦΕΙΑ: ΔΡΟΜΟΣ ΟΙΚΟΝΟΜΟΥ, άρ. 4, ΑΘΗΝΑ

Συνδρομή χρονιάτικη: Για την Ελλάδα και την Κρήτη άρ. 10. Για το εξωτερικό φρ. χρ. 12 50.—Για τις έπαρχίες δεχόμεστε και τριμήνες συνδρομές (1 άρ την τριμηνία). — Κανέναν δέ γράφεται συνδρομητής ά δέν προπληρώσει την συνδρομή του.

20 λεπτά το φύλλο. — Τα περιεμένα φύλλα πουλιούνται στο γραφείο μας, διπλή τιμή.

Βρίσκεται στην Αθήνα σ' όλα τα κιάσκια, και στις έπαρχίες σ' όλα τα πραχτορεία των Έφημερίδων.

Ο ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ ΚΑΙ Ο ΕΛΛΗΝΙΚΟΣ ΥΣΤΕΡΙΣΜΟΣ

B*

Τρία μεγάλα τολμήματα έχει ή πολιτική του Βενιζέλου:

- α) Τήν ανάμιξή της στο Γλωσσικό ζήτημα.
- β) Τήν Έργατική Πολιτική. Και
- γ) Τήν οργάνωση της Παραγωγής με σοσιαλιστική κατεύθυνση.

Όταν κάμποσοι δημοτικιστάι βουλευτάι άνταμωθήκαμε ένα βρ δυ στα Γραφεία του «Έκπαιδευτικού Όμίλου» (σ' κ. κ. Δεμερτζής, Παπαναστασίου, Αραδαντινός, Περικλής Καραπάνος, Γατρίδης, Πετμεζάς, Μαβίλης, Κουτούπης και δυό-τρεις άκόμη θαρρώ) και από μας μερικοί και από τους μη βουλευτάς (Δραγούμης, Πετροκόλκινος, Μάρκος Τσιριμώκος), εΰρηκαν σωστή τή γνώμη του κ. Μαβίλη να μή παρασύρουμε τον Βενιζέλο σε φανερόν άγώνα, διότι ήταν κίνδυνος να τον χάσουμε ελότεια. Οργιάζε στις έφημερίδες ή συκοφαντία, ή ανάμιξη του Δημοτικισμού με την Αθεΐα, ο άνακατωμός του μαλλιαρισμού με την προδοσία. Μολαταύτα έγινε

μια τριμελής έπιτροπή και άνετέθη σ' έμένα να του ζητήσω τή γνώμη του. Ο Βενιζέλος άπροκάλυπτα μου είπε ότι πρέπει στη Βουλή να γείνη έσο το δυνατόν πλατίτερη και δυνατώτερη ύποστήριξη της Δημοτικής, όχι πώς ήμπορούμε με τούτο να ελπίζουμε τίποτε άλλο παρά την έξοδο του ζητήματος από την πολλήν άντιπάθεια και την έπιβολή του στην προσοχή της Κοινής Γνώμης, ή έποία σε μια τόση παρουσίαση δημοτικιστών μέσα στη Βουλή θα έπαυε να νομίζη τους Δημοτικιστάς ως μισώνους, όργανα της ρωσικής προπαγάνδας, προδότες και θα ήθελε να συζητήση το ζήτημα. Και το να έπιτύχομε μια γενική εξέταση του ζητήματος, δίχως την πέτρινη προκατάληψη ότι ή Δημοτική είναι ύπουλη ξενική κατάκτηση, ήταν το μεγαλύτερο που είχε να ζητήση ο γλωσσικός άγών. Τί το όφελος να έχουμε το δίκαιο, να έχουμε και ένα Πρωθυπουργό μαζί μας, δίχως ή ελόττης να ήέλη ν' ακούση λόγο για το ζήτημα αυτό; Πώς ήμπορούμε να έπιβάλομε τή ήέλησή μας, άφού φυσικά πέντε-έξ χιλιάδες άνθρωποι είναι ελιγώτεροι από πέντε-έξ εκατομμύρια; Και πώς είναι δυνατόν τα εκατομμύρια αυτά να γείνουν δημοτικιστάι; Με συνταγματικές διατάξεις ή με διδασκαλία; Μπορούμε να ύποθέσουμε πώς οι Βέλγοι σοσιαλιστάι παίρνουν σήμερα την έξουσία στα χέρια τους. Ήηφίζον λοιπόν άμέσως ένα νέο Σύνταγμα και καταργούν το δικαίωμα της ιδιοκτησίας. Τί όμως έχουν να κερδίσουν στο Λαό που ισχυρά συγκροτημένος στους Συλλόγους «Άγιος Ίσίδωρος» και «Παναγία των Χωραφιών» άπαγγέλλει κάθε πρωί το πιστεύω στην ιερότητα της ιδιοκτησίας;

Πόσον δυνατά έπίστευε και πιστεύει ο Βενιζέλος μένον στην τακτική της διδασκαλίας ως μόνης άποτελεσματικής δια την πρόοδο και νίκη του άγώνος, μπορεί να μαρτυρήση τούτο: Άμέσως άμα ήλθε στην Ελλάδα, έδαλε σ' έέργεια την άνασύσταση του Βασιλικού Θεάτρου με **πλήρη άυτόνομια**.

Ο νοός του πρώτα-πρώτα για την διεύθυνση έπήγε στον Παλαμά και στον κ. Κώστα Χαντζόπουλο. Έβολιδόσκοπήσαμε τον δεύτερον με τον κ. Νιρβάνα και τον πρώτον θαρρώ με τον κ. Παπαναστασίου και με τους κ. κ. Ποριώτη και Καζαντζάκη άν δέν με άπατά ή μνήμη. Άτυχες και οι δύο προσπάθειαι για λόγους τους όποιους αυτοί μπορούν να ειπούν. Όμως ο Βενιζέλος γυρίζει άλόμα στο σχέδιό του εκείνο, το μόνο που μπορεί να πείση τον κόσμο ότι ή Δημοτική δέν είνε κάτι ξένο, ρωσικό, άθεο, αλλά ή δική του γλώσσα, το γάλα του, ή άναπνοή του, ή ζωή του. Τί κερδίζουμε να φωνάζουμε πώς είμαστε Δημοτικιστάι και

* Η άρχή του στον άριθ. 489.